

e dură, șocantă și violentă, regia „pe verticală” dovedindu-se aplicată și eficientă. Nici violențele de limbaj, nici cele de atitudine nu sunt gratuite, dramatismul jocului actoricesc rimează perfect cu cel intrinsec al textului, iar rezultatul e un fel de liturghie păgână, o nuntă a violenței, ce se urmărește cu sufletul la gură.

Teatrul „Ariel” din Târgu Mureș – Kamikaze de Alina Nelega. Un spectacol de Alina Nelega.
Cu: Elena Pura Todoran și Bogdan Farcaș. Data premierei: 7 octombrie 2005.

Exercițiu de familiarizare

Într-un conspect scenic concentrat, ceea ce nu înseamnă obligatoriu că ar fi limitativ, intitulat *Undeva în Seciu*, regizoarea Barabás Olga ne propune propria-i viziune asupra uneia dintre cele mai cunoscute, mai jucate și mai dificile piese ale lui Bertolt Brecht, *Omul cel bun din Seciu*. Spectacolul se joacă sub egida Universității de Artă Teatrală din Târgu Mureș, iar la înfăptuirea lui participă deopotrivă actori componenți ai Trupei „Tompá Miklós” de la Teatrul Național, ai Secției maghiare a Teatrului „Ariel” și, probabil, studenți ai instituției producătoare. Zic „probabil”, fiindcă în absența caietului de sală, instrument de informare absolut necesar în egală măsură pentru spectatorul nostru cel de toate serile, dar și pentru criticul de teatru, aproximările și ipotezele sunt explicabile, dar nicidecum scuizabile ori binevenite.

Regizoarea a redus semnificativ dimensiunile textului. A amputat, bunăoară, drastic partea de început, cea cu povestea măgilor, a eliminat o serie de songuri, a concentrat scene. Scenariul astfel obținut are meritul de a se prezenta logic, inteligibil, iar povestea e expusă cât se poate de limpede. Reprezentația începe pe un ton relativ jos, capătă mai apoi un plus de combustie interioară ce se menține ca atare în partea cea mai consistentă a spectacolului, dar pierde din altitudine către final. Cred că aceste oscilații, nu tocmai benefice, sunt o caracteristică a spectacolului, nu doar a reprezentației văzută de mine. Formula de expresie scenică e una pe linia minimalismului estetic, dar nicidecum reduționistă, și e susținută de un decor simplu semnat de Lukácsy Ildikó, ce are calitatea de a fi generator de situații dramatice sau chiar suplinitor de personaje. Bunăoară, prin mișcarea lui se sugerează venirea „luminărilor”. E greu de spus cât de brechtiană ori de nebrechtiană e montarea, dacă distanțarea e una autentică ori nu tocmai. Întru realizarea ei se face apel la elemente împrumutate din arsenalul ironiei și al comediei, fără ca personajele să explice aceste soluții. Cert e că rezultatul experimentului propus de Barabás Olga se urmărește cu plăcere, meritul fiind deopotrivă al regizoarei, al scenografei, al autorului muzicii de scenă, Zénó Apostolache, dar și al actorilor care, toți, se mișcă cu dezinvoltură în cadrele stabilite, se arată stăpâni pe profesie și pe rol. Se cuvine, desigur, subliniată reușita actriței B. Fülöp Erzsébet, cu succes distribuită în rolul Sen De, tot la fel cum cuvinte de apreciere merită colegii ei de scenă, Tompa Klára (remarcabilă în rolul Văduvei), Berekméri Katalin, Sebestyén Aba (foarte bine în rolul Aviatorului), Puskás Győző, László Csaba, Bodolai Balázs, cu toții doritori să lase o impresie bună și cu toții adepți ai lucrului bine făcut. Am sentimentul că *Undeva în Seciu* reprezintă un izbutit exercițiu de familiarizare cu dificila scriere a lui Brecht și nu exclud ca, mai devreme ori mai târziu, regizoarea să ne ofere șansa unui spectacol mai elaborat pe linia acordului fin și, neîndoindu-ne, mai izbutit.

Universitatea de Artă Teatrală din Târgu Mureș – *Undeva în Seciu* după Bertolt Brecht;
Regia: Barabás Olga; Decorurile și costumele: Lukácsy Ildikó; Muzica de scenă: Zénó Apostolache.
Cu: B. Fülöp Erzsébet, Tompa Klára, Berekméri Katalin, Sebestyén Aba, Puskás Győző, László Csaba, Bodolai Balázs. Data reprezentației: 8 octombrie 2005.